

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 21. maja 1913.

Treść: (№ 79—87.) 79. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Mezocorona do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 80. Rozporządzenie, dotyczące wydania znaczków na portoryum po 14 halerzy. — 81. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Zlinie na Morawach. — 82. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Ekspozytury celnej w Hruszowie (na Śląsku). — 83. Rozporządzenie, obowiązujące w Arcyksięstwie Austrii poniżej Anizy, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 84. Rozporządzenie, obowiązujące w Margrabstwie Moraw, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 85. Rozporządzenie, obowiązujące w Arcyksięstwie Austrii powyżej Anizy i w Księstwie Solnogradu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 86. Rozporządzenie, obowiązujące w uksiążconem Hrabstwie Tyrolu i kraju Przedarulanii, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 87. Rozporządzenie, obowiązujące w Królestwie Dalmacyi, Księstwie Krainy, Margrabstwie Istrii, uksiążconem Hrabstwie Gorycyi i Gradyski oraz mieście Tryeście z jego obszarem, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

79.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej oraz Ministerstwa skarbu z dnia 22. kwietnia 1913,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Mezocorona do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. lutego 1911, Dz. u. p. Nr. 28, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny gminę Mezocorona w Tyrolu do ósmej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1920.

Georgi wlr.

Zaleski wlr."

80.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 7. maja 1913,

dotyczące wydania znaczków na portoryum po 14 halerzy.

Począwszy od dnia 15. maja 1913 wydaje się znaczki na portoryum po 14 halerzy, które, z wyjątkiem liczby, wyrażającej wartość, przedstawiają taki sam wizerunek znaczka jak znaczki na portoryum, wydane na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 28. marca 1908, Dz. u. p. Nr. 66 — 1908.

Schuster wlr.

81.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 9. maja 1913,**

dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Zlinie na Morawach.

Na zasadzie § 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, tworzy się w okręgu Sądu obwodowego Węgierskie Hradyszcze sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Zlinie, a to dla gmin:

Brzezuwek w powiecie sądowym Węgierski Brod,

Stipa i Kostelec w powiecie sądowym Holeszów,

Bogusławice, Brzeźnice, Luki, Lgota Mała, Malenowice, Młatców, Prszna, Szowice, Tecowice i Zlin w powiecie sądowym Napajedla,

Chwozdna, Jarosławice, Kudłów, Lużkowice, Prowodów, Przyłuki i Żelechowice w powiecie sądowym Wyzowice.

Rozpoczęcie się działalności tego sądu oznaczy się i ogłosi dodatkowo.

Wymienione gminy zostają z dniem, w którym Sąd powiatowy w Zlinie rozpocznie swoją działalność, wyłączone z okręgu dotychczasowych sądów powiatowych.

Hochenburger wlr.

82.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1913,**

dotyczące utworzenia Ekspozytury celnej w Hruszowie (na Śląsku).

W Hruszowie utworzono Ekspozyturę Urzędu celnego głównego w Boguminie, wyposażoną w upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy, która już rozpoczęła swoją działalność.

Zaleski wlr.

83.**Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1913,**

obowiązujące w Arcyksięstwie Austrii poniżej Anizy, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do

ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3. dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrag i siedziba izby.

Dla Arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Wiedniu.

Przełożęństwo izby (skład i wybór).

§ 2.

Przełożęństwo izby składa się z 15 członków i czterech zastępców.

Wyboru członków i zastępców dokonuje się zapomocą dwóch osobnych głosowań. Przy trzeciemu głosowaniu wybiera się równocześnie dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Przynajmniej siedmiu z pośród członków przełożęństwa musi mieć w Wiedniu swoją siedzibę zawodową.

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem ich siedziby zawodowej.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

§ 3.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożęństwa należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnymi wyłącza się, poczynawszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Wiedniu, jeżeli poprzedza ich ośmiu takich, którzy nie mieszkają w Wiedniu, albo

2. których kategoria zawodowa jest już czterokrotnie reprezentowana przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już czterokrotnie reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych piętnastu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 4.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 2. i 3., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 5.

Uzupełnianie prełożeństwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków prełożeństwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do prełożeństwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma najslabsze przedstawicielstwo w prełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępców w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Czynności członków prełożeństwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsięwzięcia na następnem walnem zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków prełożeństwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty okresu czynności prełożeństwa.

§ 6.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydentów.

Członkowie prełożeństwa izby wybierają w drodze osobnych głosowań oprócz prezydenta izby pierwszego i drugiego wiceprezydenta. Prezydent i przynajmniej jeden z obu wiceprezydentów muszą mieć swoją siedzibę zawodową w Wiedniu.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego pada więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej

większości głosów, należy dokonać wyboru ściślej-szego pomiędzy tymi dwoma członkami prełożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustąpi przed upływem okresu czynności, winno prełożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 5.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

§ 7.

Ukonstytuowanie się prełożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie prełożeństwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, odbywa się ukonstytuowanie się prełożeństwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków prełożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 8.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać prełożeństwu izby czasokres 14-dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 9.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Prełożeństwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń prełożeństwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 10.

Wykonywanie uchwał przełożeństwa izby.

Uchwały przełożeństwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożeństwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać, czy nie.

§ 11.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożeństwa izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Truka wlr.

84.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1913,

obowiązujące w Margrabstwie Moraw, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Margrabstwa Moraw tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Bernie.

§ 2.

Skład przełożeństwa izby.

Przełożeństwo izby składa się z 14 członków i 4 zastępców.

§ 3.

Sekcye wybórcze.

W celu dokonania wyboru przełożeństwa izby dzieli się członków izby inżynierskiej Margrabstwa Moraw na dwie narodowe sekcye wybórcze, czeską i niemiecką.

Należenie pewnego członka przełożeństwa do którejś z tych sekcji wybórczych zależy od przynależności jego do pewnego narodowego ciała wybórczego dla wyborów do Rady państwa, dopóki zaś nie zapisano go jeszcze do listy wybórców dla wyborów do Rady państwa, od jego oświadczenia.

Namiestnictwo w Bernie ustala przynależność do sekcji i oznajmia o niej przełożeństwu izby. To ostatnie winno utrzymywać w osobnej ewidencji członków obu sekcji wybórczych i zapisywać wszelki przyrost i ubytek.

Wybór przełożeństwa izby i rewizorów rachunkowych.

§ 4.

Każda sekcya wybórcza wybiera siedmiu członków przełożeństwa izby i dwóch zastępców, nadto zaś jednego rewizora rachunkowego i jego zastępcę.

Z siedmiu członków przełożeństwa, przypadających na każdą sekcję wybórczą, musi co najmniej trzech mieć swą siedzibę zawodową w Bernie lub w jednej z sąsiednich gmin i nie więcej jak tylko dwóch członków przełożeństwa może należeć do tej samej kategorii techników cywilnych lub kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych. Wyjątek dopuszczalny jest tylko wtedy, jeżeli pewien członek należy do kilku kategorii (§ 6., ustęp 3.).

Obaj zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; nie istnieje dla nich ograniczenie pod względem ich siedziby zawodowej.

§ 5.

Prawo wybórcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesyłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

Wybór w łonie sekcji wybórczej zależy od tego, aby sekcya była zastąpiona na walnym zgromadzeniu co najmniej przez jedną czwartą część swych członków.

Przewodniczący walnego zgromadzenia wykonuje swoje prawo wybórcze tylko w tej sekcji wybórczej, do której należy.

§ 6.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożeństwa należy postępować w sposób następujący. Wybieralnych członków, wymienionych na kartach głosowania dla pewnej sekcji, porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, poczynawszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Bernie lub w jednej z sąsiednich gmin, jeżeli poprzedza ich czterech takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już dwukrotnie reprezentowana przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już dwukrotnie reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych siedmiu członków, których nie wyłącza się w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 7.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 5. i 6., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 8.

Uzupełnianie przełożeństwa izby.

W razie przedczesnego usunięcia się jednego z członków przełożeństwa wstępuje do przełożeństwa izby jeden z dwu zastępców, wybranych przez sekcję wyborczą członka, który się usunął. Przytem ma pierwszeństwo ten, którego kategoria zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w przełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Jeżeli już niema zastępcy, wybranego przez sekcję wyborczą członka ustępującego, mogą członkowie przełożeństwa, należący do wspomnianej sekcji wyborczej powołać jednego członka przez

kooptację, przyczem należy brać na wzgląd postanowienia § 4., ustęp 2. Czynności członka przełożeństwa, powołanego w drodze kooptacji, trwają aż do czasu wyboru uzupełniającego, który należy dokonać na najbliższem walnem zgromadzeniu.

Ubytek zastępców członków przełożeństwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty okresu czynności przełożeństwa.

§ 9.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożeństwa izby wybierają wspólnie zapomocą kart głosowania w drodze osobnych głosowań prezydenta izby i wiceprezydenta.

Prezydenta izby należy wybrać z pośród członków przełożeństwa, należących do tej sekcji, do której nie należał prezydent podczas ubiegłego trzyletniego okresu czynności. Los oznaczy tę sekcję wyborczą, z której należy wybrać prezydenta po raz pierwszy po ukonstytuowaniu się izby.

Wiceprezydenta należy wybrać z pośród członków przełożeństwa, należących do tej sekcji wyborczej, do której nie należy prezydent.

Zresztą za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 8.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 10.

Ukonstytuowanie się przełożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożeństwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, odbywa się ukonstytuowanie się przełożeństwa izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 11.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożeniu izby czasokres 14dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 12.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenie izby, inno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenia, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 13.

Wykonywanie uchwał przełożenia izby.

Uchwały przełożenia wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenie przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać, czy nie.

§ 14.

Przewodnictwo w Radzie honorowej.

Jeżeli przełożenie izby sprawuje czynności rady honorowej (§ 17. ustawy o izbach inżynierskich), powinien przewodniczący, o ile możności, należeć do tej samej sekeyi wyborczej, co członek izby, przeciw któremu prowadzi się śledztwo.

§ 15.

Jednolitość prowadzenia czynności.

Sekeye wyborcze tworzy się po myśli powyższych postanowień jedynie w celu przeprowadzenia wyborów. Zresztą zupełnie jednolicie odbywają się obrady i zapadają uchwały na walnem zgromadzeniu, tudzież zupełnie jednolicie prowadzi się czynności przełożenia i obu rewizorów rachunkowych.

§ 16.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenia izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje przez sześć lat, o ile przed upływem tego okresu czasu nie wyda się w drodze rozporządzenia innego zarządzenia.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

85.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1913,

obowiązujące w Arcyksięstwie Austrii powyżej Anizy i w Księstwie Solnogradu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy i Księstwa Solnogradu tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Lincu.

Przełożenie izby (skład i wybór).

§ 2.

Przełożenie izby składa się z ośmiu członków i dwóch zastępców.

Przynajmniej czterech z pośród członków przełożenia musi mieć swoją siedzibę zawodową w Lincu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Do tej samej kategorii techników cywilnych oraz kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak dwóch członków przełożenia izby. Wyjątki dopuszczalne

są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała niewystarczająca ilość lub skład kategorii, zastąpionych w izbie, lub jeżeliby jeden z członków izby należał do kilku kategorii (§ 4., ustęp 3.).

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem ich siedziby zawodowej.

§ 3.

W celu wyboru należy każdemu członkowi izby, uprawnionemu do wyboru, wydać wraz z piśmieniem zaproszeniem na odnośne walne zgromadzenie kartę głosowania oraz listę członków wybieralnych wraz z ich kategoriami zawodowymi i pouczenie o rodzaju i liczbie wybrać się mających funkcyjaryuszów, o ograniczeniu ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa i kategorie zawodowe (§ 2.) i o dokonywaniu wyboru. Karty głosowania należy podzielić na rubryki według rodzajów funkcyjaryuszy, którzy mają być wybrani.

Wyboru dokonuje się albo zapomocą oddania karty głosowania osobiście na walnem zgromadzeniu albo przez przesłanie karty głosowania. W przypadku ostatnim należy kartę głosowania przesłać w zamkniętej kopercie, zaopatrzonej podpisem i pieczęcią urzędową wyborcy, aż do dnia, poprzedzającego walne zgromadzenie do tego organu, który zwołał walne zgromadzenie. Przysłać kartę głosowania wolno tylko tym członkom izby, którzy nie mieszkają w Linciu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępstwo przy wykonywaniu prawa wyborczego nie jest dopuszczalne.

§ 4.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Linciu lub w jednej z gmin sąsiednich, jeżeli poprzedza ich czterech takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już dwukrotnie reprezentowana przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już dwukrotnie reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych ośmiu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, winni obecni członkowie dokonać wyboru uzupełniającego.

§ 5.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 3. i 4., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

W w t

§ 6.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedczesnego usunięcia się jednego z członków przełożenstwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożenstwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów rozstrzyga los.

Czynności członków zastępstwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsiębrania na następnem walnem zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożenstwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności przełożenstwa.

§ 7.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożenstwa izby wybierają oprócz prezydenta izby w drodze osobnego głosowania jednego wiceprezydenta.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą ilość głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożenie izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 6.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 8.

Ukonstytuowanie się przełożenia izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenia obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, odbywa się ukonstytuowanie się przełożenia izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożenia do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 9.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożeniu izby 14dniowy czasokres, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 10.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenie izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenia, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 11.

Wykonywanie uchwał przełożenia izby.

Uchwały przełożenia wykonuje prezydent. Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli musi, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenie przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 12.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenia izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

86.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1913,

obowiązujące w uksiążconem Hrabstwie Tyrolu i kraju Przedarulanii, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworze inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla uksiążconego Hrabstwa Tyrolu i kraju Przedarulanii tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Innsbrucku.

§ 2.

Skład przełożenia izby.

Przełożenie izby składa się w regule z ośmiu, wyjątkowo zaś (§ 4. ustęp 2.) z dziewięciu członków i trzech zastępców.

§ 3.

Sekeye wyborcze.

W celu dokonania wyboru przełożenia izby dzieli się członków izby inżynierskiej dla Tyrolu

i Przedarulanii na dwie narodowe sekcye wyborcze, niemiecką i włoską.

Każdy technik cywilny i rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w czasie utworzenia izby inżynierskiej w Tyrolu lub Przedarulanii, winien oznajmić Namiestnictwu w Insbruku wskutek wezwania w ciągu 14 dni, do której sekcji wyborczej przystępuje. Również winien każdy, kto uzyska w przyszłości autoryzację na technika cywilnego lub inżyniera górniczego z siedzibą swego przedsiębiorstwa w Tyrolu lub Przedarulanii, jeżeli nie jest już członkiem izby inżynierskiej, po swem zaprzysiężeniu, nadto każdy technik cywilny lub rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w okręgu innej izby, jeżeli przeniesie siedzibę swego przedsiębiorstwa do Tyrolu lub Przedarulanii, równocześnie z doniesieniem o przesiedleniu się donieść o tem, do której sekcji wyborczej przystępuje; w szczególności technik cywilny ma o tem donieść c. k. Namiestnictwu w Insbruku, inżynier górniczy zaś c. k. Starostwu górniczemu w Celowcu. Namiestnictwo, względnie Starostwo górnicze zawiadomi o skutecznieniu wyboru przełożenstwa izby, które winno członków obu sekcji wyborczych prowadzić osobno w ewidencji i zapisywać wszelki przyrost i ubytek.

Nie wolno później zmieniać sekcji wyborczej.

§ 4.

Rozdział przełożenstwa izby na sekcye wyborcze.

Ośmiu członków przełożenstwa izby rozdziela organ, zarządzający wybór, na obie sekcye wyborcze według stosunku ilości członków sekcji wyborczych, istniejącego w dniu rozpisania wyboru.

Ułamki, wynoszące $\frac{1}{2}$ lub więcej, liczy się przytem za 1, ułamków, wynoszących mniej niż $\frac{1}{2}$, nie uwzględnia się. Stosownie do tego powiększa się ilość członków przełożenstwa izby, jeżeli przy obu liczbach wypada ściśle ułamek $\frac{1}{2}$, z ośmiu do dziewięciu.

Każda sekcya wyborcza wybiera przypadającą na nią ilość członków przełożenstwa izby, jednego rewizora rachunkowego i jego zastępcę. Oprócz tego wybiera niemiecka sekcya wyborcza dwóch, zaś włoska sekcya wyborcza jednego zastępcę członka przełożenstwa.

§ 5.

Kategorie zawodowe członków przełożenstwa.

Postanowienie § 11., ustęp 2., ustawy o izbach inżynierskich, że z jednej i tej samej kategorii techników cywilnych oraz z kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych można wybrać najwyżej trzecią część członków przełożenstwa,

stosuje się do wyboru w poszczególnych sekcjach wyborczych w sposób następujący:

Jeżeli na jedną sekcję wyborczą nie przypada więcej jak czterech członków przełożenstwa, muszą wszyscy należeć do rozmaitych kategorii.

Jeżeli na jedną sekcję wyborczą przypada więcej niż czterech członków przełożenstwa, muszą oni rozdzielać się co najmniej na cztery kategorie a do jednej i tej samej kategorii nie może należeć więcej jak dwóch.

Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała niewystarczająca ilość lub skład kategorii, reprezentowanych w odnośnej sekcji wyborczej, lub jeżeliby jakiś członek izby należał do kilku kategorii (§ 7., ustęp 3.).

Zastępcy członków przełożenstwa, których ma wybrać niemiecka sekcya wyborcza, muszą należeć do rozmaitych kategorii.

Wybór przełożenstwa izby.

§ 6.

W celu wyboru należy każdemu członkowi izby, uprawnionemu do wyboru, wydać wraz z piśmiennym zaproszeniem na odnośne walne zgromadzenie kartę głosowania oraz listę członków wyborczych wraz z ich kategoriami zawodowymi i pojeczenie o rodzaju i liczbie wybrać się mających funkcjonaryszów, o ograniczeniu pod względem kategorii zawodowych (§ 5.) i o dokonywaniu wyboru, w szczególności zaś także o skutkach niedostatecznego zastępstwa sekcji wyborczej na walnem zgromadzeniu (§ 6., ustęp 5. i 6., § 7., ustęp 6.). Karty głosowania należy podzielić na rubryki według rodzajów funkcjonaryszów, którzy mają być wybrani.

Wyboru dokonuje się albo zapomocą oddania karty głosowania osobiście na walnem zgromadzeniu albo przez przesłanie karty głosowania. W przypadku ostatnim należy kartę głosowania przesłać w zamkniętej kopercie, zaopatrzonej podpisem i pieczęcią urzędową wyborcy, aż do dnia poprzedzającego walne zgromadzenie do tego organu, który zwołał walne zgromadzenie. Przesyłać kartę głosowania wolno tylko tym członkom izby, którzy nie mieszkają w Insbruku lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępstwo przy wykonywaniu prawa wyborczego nie jest dopuszczalne.

Przewodniczący walnego zgromadzenia wykonuje swoje prawo wyborcze tylko w tej sekcji wyborczej, do której należy.

Samoistny wybór w łonie sekcji wyborczej zależy jest od tego, aby sekcya zastąpioną była co najmniej przez jedną czwartą część swych członków, wliczając tu także nadesłane w należytych czasie ważne karty głosowania.

Gdyby w pewnej sekcji wyborczej w czasie rozpoczęcia się głosowania, jednak co najmniej w godzinę po terminie, wyznaczonym dla rozpoczęcia się walnego zgromadzenia, warunek ten się nie ziścił, co ma stwierdzić przewodniczący, wówczas przechodzi prawo wyboru funkcyjaryuszów, przypadających na tę sekcję wyborczą, na ogół uprawnionych do wyboru członków izby, obecnych w lokalu wyborczym, przyczem także należy uwzględnić ważne karty głosowania wspomnianej sekcji wyborczej, nadesłane aż do dnia, poprzedzającego akt wyborczy. Wybieralnymi są w tym wypadku tylko członkowie sekcji wyborczej, która nie była dostatecznie zastąpiona.

Jawienie się wyborców po stwierdzeniu okoliczności, że sekcja wyborcza nie jest zastąpiona przez czwartą część swych członków, nie wywiera żadnego wpływu na dalszy przebieg wyborów; ci jednak, którzy jawili się później, nie są wyłączeni od oddania głosów.

Podział walnego zgromadzenia według sekcji nie narusza postanowienia § 7. ustawy o izbach inżynierskich, według którego walne zgromadzenie zdolne jest do powzięcia uchwał, jeżeli co najmniej jedna czwarta część członków jest obecna.

§ 7.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków prełożeństwa należy postępować w sposób następujący. Wybieralnych członków, wymienionych na kartach głosowania dla pewnej sekcji wyborczej, porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków, których kategoria zawodowa jest już wśród ich poprzedników raz reprezentowana, jeżeli ma się wybrać najwyżej czterech członków prełożeństwa, lub jest reprezentowana już dwukrotnie, jeżeli ma się wybrać więcej niż czterech członków prełożeństwa.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony, jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już raz, względnie dwa razy reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych za porządkiem, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się w miarę potrzebnej ilości za wybranych, pod warunkiem, że rozdzielają się, o ile należy wybrać więcej niż czterech członków prełożeństwa, co najmniej na cztery kategorie. Jeżeli tak nie jest, wówczas wyłącza się ostatniego, którego wybór sprzeciwia się temu wymaganiu, a w jego miejsce wstępuje

pierwszy z jego następców, nie należący do zastąpionej już kategorii.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, wówczas winni obecni członkowie odnośnej sekcji wyborczej dokonać wyboru uzupełniającego, jeżeli stanowią co najmniej czwartą część całej sekcji. Jeżeli czwarta część odnośnej sekcji wyborczej nie jest obecna, wówczas przechodzi prawo dokonania wyboru uzupełniającego na ogół obecnych uprawnionych do wyboru członków izby. Wybór ma jednakowoż ograniczyć się w tym przypadku do członków odnośnej sekcji wyborczej.

§ 8.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 6. i 7., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 9.

Uzupełnianie prełożeństwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków prełożeństwa wstępuje do prełożeństwa izby zastępca, wybrany przez sekcję wyborczą członka, który ustąpił.

Z obu zastępców niemieckiej sekcji wyborczej ma przytem pierwszeństwo ten, którego kategoria zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w prełożeństwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Jeżeli już niema zastępcy, wybranego przez sekcję wyborczą członka ustępującego, mogą członkowie prełożeństwa, należący do wspomnianej sekcji wyborczej, powołać jednego członka przez kooptację, przyczem należy brać na wzgląd postanowienia § 5. Czynności członka prełożeństwa, powołanego drogą kooptacji, trwają aż do czasu przedsiębrania na następny walny zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków prełożeństwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności prełożeństwa.

§ 10.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydentów.

Członkowie prełożeństwa izby wybierają wspólnie w drodze trzech osobnych głosowań

prezydenta izby oraz pierwszego i drugiego wiceprezydenta.

Pierwszy wiceprezydent nie może należeć do sekcji prezydenta. Zresztą należy uważać za wybranego tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami prełożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustąpi przed upływem okresu czynności, winno prełożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 9.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 11.

Ukonstytuowanie się prełożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie prełożeństwa obecni są na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się prełożeństwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnem zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków prełożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 12.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać prełożeństwu izby czasokres 14dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 13.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Prełożeństwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń prełożeństwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 14.

Wykonywanie uchwał prełożeństwa izby.

Uchwały prełożeństwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykacza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że prełożeństwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winicu sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 15.

Zastępstwo prezydenta izby.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

Jeżeli prełożeństwo izby pełni czynności rady honorowej (§ 17. ustawy o izbach inżynierskich), winien przewodniczący o ile możliwości należeć do tej samej sekcji wyborczej co członek izby, przeciw któremu prowadzi się śledztwo.

§ 16.

Jednolitość prowadzenia czynności.

Sekcyje wyborcze tworzy się po myśli powyższych postanowień jedynie w celu przeprowadzenia wyborów. Zresztą zupełnie jednolicie odbywają się obrady i zapadają uchwały na walnem zgromadzeniu, tudzież zupełnie jednolicie prowadzi się czynności prełożeństwa i obu rewizorów rachunkowych.

§ 17.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i prełożeństwa izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

87.**Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1913,**

obowiązujące w Królestwie Dalmacyi, Księstwie Krainy, Margrabstwie Istrii, księżęconem Hrabstwie Gorycyi i Gradyski oraz mieście Tryeście z jego obszarem, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.**Okrąg i siedziba izby.**

Królestwo Dalmacyi, Księstwo Krainy, Margrabstwo Istrii, uksiążęczone Hrabstwo Gorycyi i Gradyski oraz miasto Tryest z jego obszarem łączy się aż do czasu utworzenia osobnych izb inżynierskich dla każdego z tych krajów w jeden wspólny okrąg izby. Siedzibą izby inżynierskiej jest Tryest.

§ 2.**Skład przełożeństwa izby.**

Przełożeństwo izby składa się z dziewięciu członków i czterech zastępców.

§ 3.**Sekeye wyborcze.**

W celu dokonania wyboru członków przełożeństwa izby dzieli się członków izby inżynierskiej na trzy narodowe sekeye wyborcze, włoską, słowiańską i niemiecką.

Każdy technik cywilny i rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w czasie utworzenia izby inżynierskiej w okręgu izby, winien oznajmić Namiestnictwu w Tryeście wskutek wezwania w ciągu 14 dni, do której sekeyi wyborczej przystępuje. Również winien każdy, kto uzyska w przyszłości autoryzację na technika cywilnego lub inżyniera górniczego z siedzibą swego przedsiębiorstwa w okręgu izby, jeżeli nie jest już członkiem izby inżynierskiej, po swem zaprzysiężeniu, w końcu każdy technik cywilny lub rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły poza okręgiem izby, jeżeli przeniesie siedzibę swego przed-

siębiorstwa do jednego z obszarów administracyjnych, wymienionych w § 1., równocześnie z doniesieniem o przesiedleniu się donieść o tem, do której sekeyi wyborczej przystępuje; w szczególności technik cywilny ma o tem donieść politycznej władzy krajowej, właściwej ze względu na jego nowe miejsce zamieszkania, inżynier górniczy zaś c. k. Starostwu górniczemu w Celowcu. Polityczne władze krajowe, względnie Starostwo górnicze zawiadomią o skutecznieniu wyboru przełożeństwo izby, które winno członków trzech sekeyi wyborczych prowadzić osobno w ewidencji i zapisywać wszelki przyrost i ubytek.

Nie wolno później zmieniać sekeyi wyborczej.

§ 4.**Rozdział przełożeństwa izby na sekeye wyborcze.**

Z pośród członków przełożeństwa i ich zastępców przelicza się dla dokonywanych w pierwszych ześciu latach wyborów przełożeństwa, sekeyi wyborczej włoskiej pięciu członków i dwóch zastępców, sekeyi wyborczej słowiańskiej dwóch członków i jednego zastępcę, sekeyi niemieckiej również dwóch członków i jednego zastępcę.

Po upływie szóstego roku, o ile nie nastąpi wcześniej podział okręgu izby (§ 1.), dokona Ministerstwo robót publicznych nowego podziału członków przełożeństwa i zastępców na trzy sekeye wyborcze.

Każda sekeya wyborcza wybiera przeznaczonych dla niej funkcyonaryuszów z pośród ogółu członków izby.

Obu rewizorów rachunkowych i ich zastępców wybiera się z pośród wszystkich członków izby razem.

§ 5.**Kategorye zawodowe członków przełożeństwa.**

Członkowie przełożeństwa, których ma się wybrać z jednej sekeyi, muszą należeć do rozmaitych kategoryi zawodowych. Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy i o tyle, o ile w łonie sekeyi wybierającej nie byłaby reprezentowana dostateczna ilość kategoryi lub jeżeli pewien członek należy do kilku kategoryi (§ 7., ustęp 3.).

Zastępcy członków przełożeństwa, których ma wybrać sekeya włoska, muszą również należeć do rozmaitych kategoryi.

Wybór przełożeństwa izby.**§ 6.**

W celu wyboru należy każdemu członkowi izby, uprawnionemu do wyboru, wydać wraz

z pisemnem zaproszeniem na odnośne walne zgromadzenie kartę głosowania oraz listę członków wybieralnych wraz z ich kategorjami zawodowymi i pouczenie o rodzaju i liczbie wybrać się mających funkcyonaryuszów, o ograniczeniu ze względu na kategorje zawodowe (§ 5.) oraz o dokonywaniu wyboru, w szczególności zaś także o skutkach niedostatecznego zastępstwa sekcji wyborczej na walnem zgromadzeniu (§ 6., ustęp 5. i 6., § 7., ustęp 6.). Karty głosowania należy podzielić na rubryki według rodzajów funkcyonaryuszów, którzy mają być wybrani.

Wyboru dokonuje się albo zapomocą oddania wypełnionej karty głosowania osobiście na walnem zgromadzeniu albo przez przesłanie karty głosowania. W przypadku ostatnim należy kartę głosowania przesłać w zamkniętej kopercie, zaopatrzonej podpisem i pieczęcią urzędową wyborcy, aż do dnia, poprzedzającego walne zgromadzenie, do c. k. Namiestnictwa w Tryeście, które nadeszłe karty głosowania odda następnego dnia, nie otwierając ich, przewodniczącemu walnego zgromadzenia. Tylko tym członkom izby, którzy nie mieszkają w Tryeście, wolno przysłać kartę głosowania.

Zastępstwo przy wykonywaniu prawa wyborczego nie jest dopuszczalne.

Przewodniczący walnego zgromadzenia wykonuje swoje prawo wyborcze tylko w tej sekcji wyborczej, do której należy.

Samoistny wybór w łonie sekcji wyborczej zależny jest od tego, aby sekcya zastąpiona była co najmniej przez jedną czwartą część swych członków, wliczając tu także nadesłane w należytych czasie ważne karty głosowania.

Gdyby w pewnej sekcji wyborczej w czasie rozporządzenia się głosowania, jednak co najmniej w godzinę po terminie, wyznaczonym dla rozpoczęcia się walnego zgromadzenia, warunek ten się nie ziścił, co ma stwierdzić przewodniczący, wówczas przechodzi prawo wyboru funkcyonaryuszów, przypadających na tę sekcję wyborczą, na ogół uprawnionych do wyboru członków izby, obecnych w lokalu wyborczym, przy czem także należy uwzględnić ważne karty głosowania wspomnianej sekcji wyborczej, nadesłane aż do dnia, poprzedzającego akt wyborczy. Wybieralnymi są w tym wypadku tylko członkowie sekcji wyborczej, która nie była dostatecznie zastąpiona.

Jawienie się wyborców po stwierdzeniu okoliczności, że sekcya wyborcza nie jest zastąpiona przez czwartą część swych członków, nie wywiera żadnego wpływu na dalszy przebieg wyborów; ci jednak, którzy jawili się później, nie są wyłączeni od oddania głosów.

Podział walnego zgromadzenia według sekcji wyborczych nie narusza postanowienia § 7. ustawy o izbach inżynierskich, według którego walne zgro-

madzenie zdolne jest do powzięcia uchwał, jeżeli co najmniej jedna czwarta część członków jest obecna.

§ 7.

Dla wyborów na walnem zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wybieralnych członków, wymienionych na kartach głosowania dla pewnej sekcji wyborczej, porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków, których kategorja zawodowa jest już reprezentowana wśród ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorji zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony, jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych za porządkiem, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się w miarę potrzebnej ilości za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, wówczas winni obecni członkowie odnośnej sekcji wyborczej dokonać wyboru uzupełniającego, jeżeli stanowią co najmniej czwartą część całej sekcji. Jeżeli czwarta część odnośnej sekcji wyborczej nie jest obecna, wówczas przechodzi prawo dokonania wyboru uzupełniającego na ogół obecnych uprawnionych do wyboru członków izby. Wybór ma jednakowoż ograniczyć się w tym przypadku do członków odnośnej sekcji wyborczej.

§ 8.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedczesnego usunięcia się jednego z członków przełożenstwa wstępuje do przełożenstwa izby zastępca, wybrany przez tę samą sekcję wyborczą co członek, który ustąpił. Z obu zastępców włoskiej sekcji wyborczej ma przytem pierwszeństwo ten, którego kategorja zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów rozstrzyga los.

Jeżeli już niema zastępcy, wybranego z tej samej sekcji wyborczej co członek, który ustąpił, mogą członkowie przełożenstwa, którzy wyszli z wspomnianej sekcji wyborczej, powołać członka w drodze kooptacji, przy czem należy brać na wzgląd postanowienia § 5. Czynności członka przełożenstwa, powołanego drogą kooptacji, trwają aż

do czasu przedsięwzięcia na następnym walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przelożeństwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty czasu, przez który trwają czynności przelożeństwa.

§ 9.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przelożeństwa izby wybierają wspólnie zapemocą kart głosowania prezydenta izby oraz pierwszego i drugiego wiceprezydenta w drodze trzech osobnych głosowań.

Funkcyonaryusze ci muszą przy wyborze przelożeństwa wyjść z rozmaitych sekcji wyborczych. Zresztą należy tego uważać za wybranego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ściślejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przelożeństwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przelożeństwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 8.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 10.

Ukonstytuowanie się przelożeństwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przelożeństwa obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przelożeństwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przelożeństwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 11.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywil-

nego lub rządowo upoważnionego inżyniera górniczego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przelożeństwu izby czasokres 14dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 12.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przelożeństwo izby winno zawiadamiać w należytem czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przelożeństwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 13.

Wykonywanie uchwał przelożeństwa izby.

Uchwały przelożeństwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej albo że przelożeństwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 14.

Zastępstwo prezydenta izby.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

Jeżeli przelożeństwo izby pełni czynności rady honorowej (§ 17. ustawy o izbach inżynierskich), winien przewodniczący o ile możliwości należeć do tej samej sekcji wyborczej co członek izby, przeciw któremu prowadzi się śledztwo.

§ 15.

Jednolitość prowadzenia czynności.

Sekeye wyborcze tworzy się po myśli powyższych postanowień tylko w celu dokonywania wyborów. Zresztą zupełnie jednolicie odbywają się

obrady i zapadają uchwały na walnem zgromadzeniu oraz zupełnie jednolicie prowadzi się czynności przełożenstwa i obu rewizorów rachunkowych.

§ 16.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenstwa izby należy przedkładać za po-

średnictwem Namiestnictwa w Tryeście do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

